Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba Benkovac
Benkovac, Stjepana Radića 10

Poslovni broj: Psp-69/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, po sutkinji Božani Mihalj, u pravnoj stvari tužiteljice Anice Šarlija, OIB: 40125374106, Jasenice, Šarlije 15, zastupana po punomoćniku Ivi Begonji, odvjetniku iz Zadra, Špire Brusine 10, protiv tuženika ad. 1. Ane Baričević, OIB:72080185712, Maslenica, Gojka Šuška 28, Jasenice, ad. 2. Edite Bužonja, OIB:37730972077, Jasenice, Glavica Bužonića 1, ad. 3. Josipa Baričevića, OIB:59236478561, Zadar, Splitska ulica 24 i ad. 4. Jelice Radobuljac, OIB:30252496557, Zadar, Splitska ulica 28, svi tuženici kao nasljednici pok. Šime Baričevića, zastupani po punomoćnicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Kotlar, Vidov & Partneri d.o.o., Zadar, Ulica Zrinsko-Frankopanska 38, zbog smetanja posjeda, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene 2. listopada 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Bruna Begonje, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Ivana Tomičića, odvjetničkog vježbenika, na ročištu radi objave odluke dana 29. listopada 2026.

r i j e š i o j e

I. Djelomično se usvaja tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„I. Utvrđuje se da su tuženici Ana Baričević, Edita Bužonja, Josip Baričević, Jelica Radobuljac, kao nasljednici pok. Šime Baričević, samovlasno smetali tužiteljicu Anicu Šarlija u posljednjem, mirnom, faktičnom posjedu nekretnine oznake čest.zem.8014 upisane u zk.ul.458 k.o. Jasenice time što su dana 12. travnja 2023. na čest.zem.8014 postavili željeznu ogradu, željezna vrata sa lokotom označeno crvenim točkama 1 i 2 širine 2,30 m, označeno kao na Skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Dražena Torbarine od 11. srpnja 2024., dopuni skice od 3. listopada 2024. pa se nalaže tuženicima uspostava ranijeg posjedovnog stanja na način da uklone željeznu ogradu, željezna vrata sa lokotom označeno crvenim točkama 1 i 2, širine 2,30 m postavljena na čest.zem.8014 sve kao na Skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Dražena Torbarine od 11. srpnja 2024., dopuni skice od 3. listopada 2024. i to u roku od 8 dana po pravomoćnosti odluke te se ubuduće zabranjuje tuženicima daljnje takvo ili slično smetanje posjeda tužiteljice pod prijetnjom novčane kazne i ovrhe.“

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„ Utvrđuje se da su tuženici Ana Baričević, Edita Bužonja, Josip Baričević, Jelica Radobuljac, kao nasljednici pok. Šime Baričević, samovlasno smetali tužiteljicu Anicu Šarlija u posljednjem, mirnom, faktičnom posjedu nekretnine oznake čest.zem.7930 upisne u zk.ul.602 k.o. Jasenice time što su dana 12. travnja 2023. na čest.zem.7930 zabili željezne klinove s crvenom bojom označene točkama A-5-J kao i točkama F-6-E, te ostalim točkama označenim na skici slovima D-C-B-G-L kao i točkama pod brojevima 7-8-9-10-11-12-13-14 u naravi obilježene samo crvenom bojom, sve označeno kao na Skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Dražena Torbarine od 11. srpnja 2024., dopuni skice od 3. listopada 2024. pa se nalaže tuženicima uspostava ranijeg posjedovnog stanja na način da uklone zabijene željezne klinove s crvenom bojom označene točkama A-5-J i točkama F-6-E kao i sve preostale točke označene slovima D-C-B-G-L kao i točkama pod brojevima 7-8-9-10-11-12-13-14 u naravi obilježene samo crvenom bojom sa čest.zem.7930 k.o. Jasenice, sve kao na Skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Dražena Torbarine od 11. srpnja 2024., dopuni skice od 3. listopada 2024. i to u roku od 8 dana po pravomoćnosti odluke te se ubuduće zabranjuje tuženicima daljnje takvo ili slično smetanje posjeda tužiteljice pod prijetnjom novčane kazne i ovrhe.“

III. Nalaže se tužiteljici da tuženicima plati parnični trošak ročišta održanog 2. listopada 2026. u iznosu od 162,50 eura, u roku od 15 dana, dok u preostalom dijelu svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj 12. svibnja 2023. navodi da je vlasnica i posjednica nekretnine oznake nove izmjere k.č. 7930 u naravi maslinik ukupne površine 2729 m2 upisana u zk.ul. 602 k.o. Jasenice te suvlasnica i suposjednica nekretnine oznake nove izmjere k.č. 8014 u naravi put ukupne površine 688 m2 upisana u zk.ul. 458 k.o. Jasenice za 1/5 dijela. S tim u svezi, dana 12.04.2023. godine sinovi tužiteljice Joso i Ivica Šarlija otišli su na predmetne nekretnine kojom prigodom su uočili kako je tuženik potpuno samovlasno i bez bilo kakvog odobrenja ili privole tužiteljice, ušao na nekretninu k.č. 7930 k.o. Jasenice te crvenim sprejem označio 8 markacija. Pored toga, na put koji se nalazi na k.č. 8014 k.o. Jasenice koji se nalazi u suvlasništvu i suposjedu tužiteljice i kojim putem tužiteljica pristupa do svog maslinika, tuženik je postavio željeznu ogradu. Opisanim činom smetanja tuženik potpuno nameće svoju faktičnu vlast na predmetnim nekretninama uz istodobno smanjenje faktične vlasti tužiteljice na predmetnim nekretninama a sve kako tužiteljica zbog postavljene ograde ne može pristupiti na put koji vodi do njenog maslinika. Isto tako, postavljenim markacijama tuženik negira faktičnu vlast tužiteljice i nameće svoju faktičnu vlast sa sviješću da time zadire u posjed tužiteljice. Tužiteljica navodi kako zbog samovlasti tuženika nije u mogućnosti obavljati faktičnu vlast na posjedu predmetnih nekretnina na način kako ju je do tada obavljala, a što je razvidno iz fotografija koje se nalaze u privitku ove tužbe.

2. Pravni prednik tuženika Šime Baričević u odgovoru na tužbu navodi da se u cijelosti protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu. Navodi da je tužiteljica vlasnica i posjednica nekretnine oznake k.č.br. 7938 k.o. Jasenice, koja se prije nalazila u vlasništvu i posjedu pok. Šime Šarlije, supruga tužiteljice. Tužiteljica da nikada nije imala faktičnu vlast na dijelu nekretnine k.č.br. 8014 k.o. Jasenice za koju tvrdi da je tuženik smeta, niti je točno da zbog postavljene ograde ne može pristupiti svome masliniku. Tužiteljica da se oduvijek služila putevima na svojoj nekretnini k.č.br. 7938 k.o. Jasenice kako bi došla do svoga maslinika i nekretnine k.č.br. 7930 k.o. Jasenice. Navodi da se tužiteljica služila manjim dijelom nekretnine k.č.br. 8014 k.o. Jasenice, označenim slovima A-B-C-A na priloženoj skici, radi prolaska do svoje nekretnine, što tuženik nikada nije osporavao. Navodi da su on i njegova obitelj, kao i njihovi prednici, posljednji mirni posjednici predmetnog dijela nekretnine, nad kojim imaju faktičnu vlast već posljednjih 50 godina. Na licu mjesta da je vidljiva međa između nekretnine tužiteljice i dijela nekretnine koji je tuženik imao u posljednjem mirnom posjedu. Tuženik da je zajedno sa svojom obitelji 2005. godine poravnao sporni dio nekretnine kako bi olakšao prolaz. Slijedom navedenog, predlaže naslovnom sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te naložiti tužiteljici da tuženiku naknadi parnične troškove zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Tužiteljica ističe kako su navodi tuženika u odgovoru na tužbu u potpunosti promašeni i nisu u svezi s predmetom spora. Naime, predmet spora je smetanje posjeda tužiteljice na nekretnini k.č.br. 7930 k.o. Jasenice, koje se sastoji u postavljanju markacija, kao i postavljanju željezne ograde na nekretnini k.č.br. 8014 k.o. Jasenice, u suvlasništvu i suposjedu tužiteljice, kojom se tužiteljica služi radi pristupa svom masliniku. Postavljanjem željezne ograde tuženik je isključio tužiteljicu iz suposjeda predmetnih nekretnina, a o navedenim činima smetanja posjeda tuženik se nije očitovao. Tužiteljica ističe kako se navodi tuženika o posljednjem mirnom posjedu i faktičnoj vlasti tijekom 50 godina ne odnose na predmet spora. Tužiteljica faktičnu vlast na predmetnim nekretninama izvršava preko svojih sinova Ivice Šarlije i Jose Šarlije, a tužiteljica i njezini pravni prednici oduvijek su pristupali masliniku na k.č.br. 7930 k.o. Jasenice preko puta na k.č.br. 8014 k.o. Jasenice, na kojem tužiteljica ima suvlasnički udio od 1/5 dijela, a na kojem je tuženik postavio željezna vrata.

4. Tuženik u odnosu na k.č.br. 8014 k.o. Jasenice ne osporava tužiteljici posjed dijela nekretnine označenog slovima A-B-C-D-A, kojim se služi kao pristupom nekretnini k.č.br. 7930 k.o. Jasenice. Međutim, osporava da je tužiteljica ikada bila u posjedu preostalog dijela nekretnine, ističući da se on i njegova obitelj tim dijelom koriste kao mirni suposjednici već nekoliko desetaka godina. U odnosu na k.č.br. 7938 k.o. Jasenice, tuženik ističe da ista nije predmet spora, ali je važna za utvrđivanje posljednjeg mirnog posjeda jer tužiteljica preko navedene čestice pristupa dijelu k.č.br. 8014 k.o. Jasenice koji je označen slovima A-B-C-D-A, dok preostali dio te nekretnine nije bio u njezinu posjedu. U odnosu na k.č.br. 7930 k.o. Jasenice, tuženik osporava da je osobno postavio markacije te navodi da su iste postavljene od strane geodeta na dijelu nekretnine koji se nalazi u njegovu posjedu. Također ističe da je predmetni dio nekretnine od davnina u posjedu njega i njegovih prednika te da je tužiteljičin sin tijekom 2023. godine smetao njegov posjed odnošenjem posječenih drva, nakon čega je tuženik ponovno uspostavio posjed. Tuženik ističe da je u postupku radi smetanja posjeda odlučno utvrditi posljednje mirno stanje posjeda i čin smetanja, neovisno o pravu na posjed i vlasništvu nekretnine. Navodi da tužiteljica nije dokazala posljednji mirni posjed dijela nekretnina koji osporava te smatra da svojim zahtjevom nastoji

proširiti svoju faktičnu vlast na dijelove nekretnina koji su u njegovu dugogodišnjem posjedu. Slijedom navedenog, tuženik predlaže utvrditi posljednje mirno stanje posjeda u skladu s njegovim navodima.

5. U dokaznom je postupku sud proveo uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Dražena Torbarine, ing. geod. i Tomislava Ćurka, geodeta iz firme GEO LESI j.d.o.o., izvršio uvid i pročitao zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Jasenice broj: Z-51/2017/602 od 29. ožujka 2018. (l.s. 5-7), zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Jasenice, broj: Z-51/2017/458 od 28. veljače 2018. (l.s. 8-10), fotografije (l.s. 11-14), skicu nove izmjere (l.s. 25), preslik katastarskog plana l.s. 33), izvod iz katastarskog plana (l.s. 42), popisni list 7945 k.o. Jasenice (l.s. 48), popisni list 8031 k.o. Jasenice (l.s. 49), izvod iz katastarskog plana (l.s. 50-53), prijepis posjedovnog lista broj 170 k.o. Jasenice sa stanjem na dan 30.01.2024. (l.s. 59-61), skicu sudskog očevida (l.s. 93), fotografije lica mjesta (l.s. 94-96), dopunu skice sudskog očevida (l.s. 115)saslušao svjedoke Iku Krpan, Milu Baričevića sina Ante, Ivicu Šarliju, Antu Zubaka, Milana Šarliju, Ivana Brkića, Milu Baričevića sina Dane, Josu Šarliju, stranke Anicu Šarliju, Šimu Baričevića (l.s. 105-108), nadoslušao tužiteljicu Anicu Šarliju, saslušao nasljednike tuženika Anu Baričević, Editu Bužonja, i Jelicu Radobujac.

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan, dok je u preostalom dijelu neosnovan.

7. Tužiteljica je u ovom postupku zbog smetanja posjeda zatražila utvrđenje da su je tuženici smetali u posljednjem mirnom i faktičnom posjedu predmetnih nekretnina na način da su:

- na čest. zem. 8014 postavili željeznu ogradu, odnosno željezna vrata s lokotom, širine 2,30 m, označena crvenim točkama 1 i 2;
- na čest. zem. 7930 zabili željezne klinove obojene crvenom bojom, označene točkama A-5-J i F-6-E, kao i ostale točke označene slovima D-C-B-G-L te brojevima 7-8-9-10-11-12-13-14, koje su u naravi obilježene crvenom bojom.

7.1. Navedene radnje smetanja posjeda označene su na skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka Dražena Torbarine od 11. srpnja 2024., s dopunom od 3. listopada 2024. godine.

8. Na održanom uviđaju na licu mjesta tužiteljica je pokazala nekretninu koja je predmet postupka. Pokazala je put za koji se konstatira da je obrastao te na istom vrata s lokotom za koja je navela da su postavljena od tuženika, što je predmet ovog postupka. Potom dalje iza vrata put te maslinik po kazivanju posjed tužiteljice te na istom markacije crvenom bojom i šipkom za koje je navela da je postavio tuženik. Konstatirano je da je pokazani maslinik tužiteljice otprilike pravilnog oblika, da se na sjeveroistočnom dijelu istog nalazi mocira za koju tužiteljica tvrdi da se cijela nalazi u nekretnini u posjedu tužiteljice. Tuženik navodi kako je između posjeda stranaka predmetna mocira. U zapadnom dijelu međe nekretnina stranaka predstavlja dijelom suhozid dijelom mocira no u tom dijelu međa nije sporna. Tuženik osim što je pokazao među posjeda kako on smatra da je, pokazao je i manji, uži put koji presijeca ovaj širi put koji je pokazala tužiteljica, navodeći kako se tužiteljica tim putem služila za dolazak

do svoje nekretnine, a ne ovim koji je pokazala i na kojem su vrata. Konstatirano je da se na terenu ne može uočiti da bi se radilo o putu, radi se o masliniku a tuženik je neodređeno pokazao da se tu prolazilo.

9. Tužiteljica je iskazala da su vrata vidljiva na fotografijama koje su joj pokazane i prilikom uviđaja bila stavljena 10. svibnja prošle godine te odmah zaključana i da su bila zaključana i na dan davanja iskaza. Vrata je stavio tuženik. Njezin sin Ivica vidio je kad ih je tuženik stavljao. Navela je da nije mogla proći do svojih maslina te da su prije tim putem prolazili s magarcem i pješice. Navela je da je prije stavljanja vrata, godinu-dvije unazad, išla pješice i s magarcem do svojih maslina. Kosili su ih, brali i služili se samo tim putem. Zemljište koje joj je bilo pokazano na fotografijama na listu spisa 96 bilo je njezino zemljište, ali se nikad nije koristila s tim za dolazak do svog maslinika koji je bio predmet spora. Kad je s glavnog puta išla u svoj maslinik, prolazila je desno od puta, gdje je bilo šume, i tu je prolazila do maslinika. Gromača odnosno zid koji se nalazio na predmetu spora bio je njihov više od 200 godina. Na pitanje je li ga kako koristila, iskazala je: „A kako ću ga koristiti.” Kad je išla u maslinik, prolazila je lijevo ili desno od suhozida, odnosno išla je kud je bilo njezino, kud je mogla. Sa glavnog puta bio je put do njezinih maslina. Kad je stajala na spornom putu oznake 438/198 i kad je s njega silazila u svoj maslinik, postojao je put. U odnosu na mociru nije mogla odgovoriti gdje se nalazila. Navela je da su postojali put i njezin maslinik u koji je silazila. Ponovno je iskazala da nije mogla odgovoriti gdje se nalazila mocira kad je silazila u svoj maslinik. Navela je da ju je najviše boljelo što su u njezin zid stavili među da je do tu njihovo. Kad je s puta silazila u maslinik, zid se nalazio desno, do sjevera. Nije razumjela da je se pita za mociru, misleći za suhozid, odnosno za taj zid. S druge strane suhozida nalazilo se zemljište tuženika. Navela je da je tamo bilo i njezinoga zemljišta, ali nije znala koliko kvadrata. Između zida i tuženika nalazili su se šuma i pašnjaci, a nije znala kolika je bila njihova površina. Taj dio nisu koristili, osim što su sjekli šumu. Šumu su sjekli njezin svekar, ona i njihova obitelj, pri čemu su sjekli sve što je smetalo maslinama. Na tom dijelu nije bilo maslina. Posljednji put na predmetu spora bila je u četvrtom mjesecu prošle godine, kad joj je sin kosio. Kad se s puta prilazilo u njezin maslinik, postojala su vrata. Kad su joj bile predočene fotografije, iskazala je da je put na koji su bila postavljena sporna vrata bio napravljen prije 10 godina, dok joj je muž još bio živ. Oni su pravili put do svoje imovine bez da su kontaktirali njezina muža. Prije se prolazilo užim putem, a oni su ga proširili tako da je mogao proći kamion. Prije je bio toliko uži da je nekad trebalo uzeti sjekiru i posjeći da je mogao proći magare. Tužiteljica je naknadno ponovno saslušana, te je tom prigodom ostala u cijelosti kod svog prijašnjeg iskaza. Navela je da je oduvijek prolazila kraj spornih vrata i da su njezini stari također prolazili tim putem te da nije bilo drugog puta do maslina. Iskazala je da je prolazila glavnim putem do svog zida, suhozida, koji je bio međa, a tim putem da su išli i tuženici i oni te da su tu prolazili svi. Nakon što joj je pokazan prilaz po kazivanju tuženika navela je da nikad nije išla kroz šumu.

10. Tuženik Šime Baričević u svom je iskazu iskazao da su 2022. godine brat Mile, sinovac Mile pok. Ante, nevjesta Boja ud. Dane i on odlučili staviti vrata jer su tužiteljičini sinovi posjekli njihovu šumu, pri čemu je pokazao na dio u skici prikazan žutom bojom na kojem je pisalo „zemljana površina”. S tim su se suglasile i njegove dvije sestre, Kata Maruna i Anica Franković. Naveo je da su vrata stavili početkom 2022. godine, ali da nije znao točno kada. Iskazao je da se tužitelji nikada nisu koristili tim putem. Postavljanjem vrata mislili su ih spriječiti da kamionom odvoze drva, a karijolom su mogli proći. Drva su sjekli 2022. godine, a oni su odmah stavili vrata.

Iskazao je da nije koristio dio gdje je bila šuma, odnosno dio u skici označen kao „zemljana površina”, jer je to bilo zaraslo, a on je samo radio masline. Markacije su stavljali njegov brat Mile i Ive Brkić, dok je on tada imao koronu. U vrijeme kad je šuma bila porezana, Ive Brkić, geodet, izašao je na lice mjesta i stavio markacije. Naveo je da je suhozid bio njegov, a njihova podzida. Na ponovno pitanje zašto mu je trebao geodet ako je znao da je zid njegov, iskazao je da su mu tako rekli, da ih može tužiti. Nije ih tužio, već su poslali dopis preko odvjetnika, a onda su oni tužili njih. Iskazao je da tužitelji nikad nisu koristili put na čestici zemljišta 438/198, osim što su prelazili preko njegove i sestrine zemlje, pri čemu je u skici pokazao pravac iscrtan plavom bojom. Suhozid su radili još didovi, njegov pradjed i njegov brat, koji je bio otac tužiteljičina svekra. Naveo je da je na nekretnini posljednjih sedam do osam godina, otkako se doselio u Jasenice, bio četiri do pet puta mjesečno jer je obrađivao svoj i bratov maslinik. Tužiteljicu tamo nikad nije vidio. Sporni put oduvijek nije bio takav, već je to bila kozja staza, a oni su je probili 2005. godine i nitko se nije bunio što su je probijali. Iskazao je da je sudjelovao u postupku nove izmjere za k.o. Jasenice. Nije stavio prigovor na među između sebe i nekretnine tužiteljice jer su oni sve upisali u sud. Nije znao da prema novoj izmjeri dio koji je bio predmet spora čini cjelinu s maslinikom tužiteljice.

11. Tijekom postupka tuženik Šime Baričević je preminuo, a njegovi nasljednici Ana Baričević, Edita Bužonja, Josip Baričević i Jelica Radobuljac preuzeli su postupak u ovoj pravnoj stvari.

12. Tuženica ad. 1. Ana Baričević, u svom je iskazu navela je kako sve ono što je tužiteljica iskazivala nije bilo točno. Navela je da su negdje 2022. godine, misleći da je još uvijek bila zima, postavili željezna vrata prikazana na fotografiji (l.s. 94) kao sporna vrata. Njezini diverovi, njezin Šime i njihove sestre, koje su njima dale svoje dijelove, nakon parcelacije postavili su ta vrata, a prije je ondje bio suhozid. Navela je da su platili bager da napravi put, a put je bio napravljen prije više od 20 godina. Prethodno su morali tražiti od Šumarije odobrenje kako bi mogli prolaziti od glavnog puta do svojeg suhozida. Tužiteljica je imala svoj suhozid između svoje parcele i njihove parcele te su oni imali svoja vrata na fotografiji (l.s. 96), na kojoj su bila vidljiva postavljena željezna vrata od točke 4. do točke 3. Kad joj je bila pokazana fotografija (l.s. 96), navela je da su oni, misleći pritom na tužiteljicu, Ivicu, Josipa i Milana, prolazili do svoje parcele. Istaknula je kako oni nikad nisu prolazili kroz njihova željezna vrata i kroz taj put kojim su oni prolazili do svojih parcela.Kad joj je bila pokazana skica sudskog očevida (l.s. 93), iskazala je da su oni prolazili dijelom parcele njezine zaove Anice Franković, koja se nalazila na 7930 nove k.č., te je dalje pokazala prema plavoj strelici, a njihova vrata nalazila su se na kraju plave linije. Navela je da je njihov posjed bio u suhozidu i da nisu imali potrebe ulaziti u teren tužiteljice. Kad su čistili svoj teren, znali su odlagati granje na svoju gromaču gdje se nalazilo kamenje. Na upit zamjenika punomoćnika tužiteljice koliko su često dolazili na predmet spora, iskazala je da su ona i njezin suprug često dolazili i sređivali masline. Dok je Šime bio živ, kosili su i sređivali, dolazili su šetati do svojih parcela, možda više puta mjesečno.

13. Tuženica ad. 2. Edita Bužonja kad joj je bila pokazana fotografija l.s. 94, navela je da se na fotografiji 1. nalazio glavni put koji je radila Općina kako bi se moglo proći do maslinika. Njezin otac tražio je od Šumarije da može sići s glavnog puta do svojeg maslinika. Put je bio probijen od glavne ceste do stričevog suhozida i to prije 20 godina. Zemlja na kojoj su se nalazila željezna vrata bila je od njezina strica Mile

Baričevića. Ondje je prije bio suhozid i nije bilo nikakvog prolaza. Nije znala točno kada su sporna vrata bila postavljena, odnosno je li to bilo 2022. ili 2023. godine, ali je mislila da je to bilo 2022. godine. Sve je to vodio njezin otac. Oni nikad nisu prolazili tim putem jer su imali svoj prolaz. Kad joj je bila pokazana fotografija l.s. 96, iskazala je da je to bila njihova zemlja, ali nije znala točno što se nalazilo na njihovoj zemlji. Njihov maslinik nalazio se ispod njihova, a između njihovih maslinika nalazila se gromača, odnosno debeli suhozid na koji su oni bacali granje, odnosno njezin otac bacao je granje kad je čistio teren. Cilji su se nalazili do šume. Na njihovoj parceli polovica je bila maslinik, a polovica šuma koju su Anica i njezini sinovi počeli rezati, na što je njezin otac reagirao. Oni su htjeli očistiti taj teren kako bi preko niskog suhozida mogli prilaziti do svojih maslina. Taj put od sporne zemlje do maslinika nalazio se na nekretninama njezina oca i stričeva. Oni su prolazili kraj dijela zemlje njezine tetke Anice Franković, a nije znala je li im ona to dopuštala. Išli su od svojeg maslinika, pa su jednim dijelom preko zemlje tetke prošli preko suhozida koji je jednim dijelom bio skinut kako bi se moglo proći nogom, zatim bi prešli preko njihova spornog puta i jednim dijelom preko suhozida koji je na skici bio označen crvenom crtom od L do F, te je dalje pokazala prema plavoj strelici. Na upit zamjenika punomoćnika tuženika koliko je često bila ondje, iskazala je da je često odlazila jer je ondje živjela. Dolazila je i dok joj je otac bio živ.

14. Tuženica ad. 3. Jelena Radobuljac u svom je iskazu navela je da se sjećala kada su pričali da će napraviti put, ali se nije sjećala kada su vrata bila postavljena. Znala je ići s tatom i svojima kako bi se podružila, prolazili bi tim nekretninama i išli u šetnje. Viđala je na nekretninama ljude, ali se nije točno sjećala tužiteljice, nego je navela da je od kada je bila mala tužiteljicu prvi put vidjela tek tada. Na upit zamjenika punomoćnika tuženika koliko je često bila ondje, iskazala je da bi, kad bi dobila slobodno s posla, otišla do roditelja i ondje prošetala. Navela je da nikad nije bilo spora oko toga da taj teren ne bi bio njihov.

15. Svjedokinja Ika Krpan, rođena 1944. godine u Jasenicama, gdje je i prebivala, u tazbinskom srodstvu s tužiteljicom, odnosno tužiteljičin suprug bio joj je brat. Upitana za sporni dio maslinika, iskazala je da su ona, Joso Šarlija i Anica Šarlija to oduvijek koristili za prilaz masliniku i za sječu drva. Ivica je prošle godine posjekao drva, ali ih nije mogao izvesti od tuženika te su ondje i ostala. Svjedokinja je iskazala da je posljednji put na toj nekretnini bila prije pet godina. Anica je bila i prošle godine, dolazila je kad su bile masline, u berbu. Do svojih maslina dolazila je ovim širokim putem pa preko tog dijela, pri čemu je pokazala na sporni dio za koji su obje stranke tvrdile da je u njihovu posjedu. Anica je ondje dolazila autom. Autom je dolazila prije nego što su bila postavljena vrata, do svoje nekretnine, a mislila je da je posljednji put bila prije dvije godine, kad je bila berba maslina. Ranije su dolazili s magaradi. Iskazala je da nikad nisu išli do Aničina maslinika putem kojim je pokazao tuženik. Na pitanje o nastanku mocire, iskazala je da je nastala kad su stari krčili da bi mogli saditi masline te su ondje bacali kamenje. Iskazala je da su vrata bila postavljena 20. ožujka 2023. godine. Navela je da je znala da je to bilo baš tog dana. Na pitanje kako je to znala kad je rekla da je ondje bila prije pet godina, iskazala je da je bio onaj tko je vidio.

16. Svjedok Mile Baričević, rođen 1973. godine u Jasenicama, s prebivalištem u Zadru, brat tuženika, iskazao je da je sporni dio maslinika bio je u posjedu njihove obitelji otkad je pamtio. Unatrag desetak godina bio je u posjedu njegova strica Šime. Stric Šime koristio ga je radi čišćenja maslinika i prorijedio je šumu. Prije dvije-tri godine

Ivica Šarlija posjekao je njihovu šumu, nakon čega su oni iz revolta stavili sporna vrata. Vrata su stavili zato što je to bio njihov put. Htjeli su spriječiti sve koji su imali zemlju dolje jer nisu htjeli sudjelovati u putu. Nije znao kojim je putem Ivica dolazio. Nakon sječe šume stric ga je zvao i pitao slaže li se on. Ivica je do majčine nekretnine od pamtivijeka dolazio putem kojim je tuženik pokazao. Vrata su trebala spriječiti da odveze šumu. Šumu mu nije bilo baš zgodno odvesti putem koji je tuženik pokazao. Kad mu je bio predočen zapisnik posl. br. Z-51/2017-458 i kad je bio upitan je li tamo iskazao da je Anica Šarlija suvlasnica puta za 1/5 dijela, iskazao je da to nije rekao i da je to pobijao. Zapisnik je potpisao, ali ga nije pročitao. Nije tražio ispravak zapisnika, a tada ga je tražio. Ogradna vrata bila su postavljena prije otprilike četiri godine. Anica je za njih saznala nedugo nakon što su bila postavljena jer su dolazili kositi svoj drugi, susjedni maslinik, a o tome je pričalo i cijelo selo. Put uz mociru, odnosno sporni dio maslinika, radili su on, stric, ondje prisutni svjedok Mile Baričević te tetke Anica i Kaja. Platili su Antu Zubaka da ga probije.

17. Svjedok Ivica Šarlija, rođen 1984. godine u Zadru, s prebivalištem u Jasenicama, sin tužiteljice, iskazao je da su problemi počeli 2021. godine, kada je Šime počeo stavljati markacije, kao što su bile postavljene i tada na čest. zem. 7930. Zbog markacija ga je zvao da to riješe pa su zajedno zvali geodeta Kljaića te bili kod njega u uredu u Maslenici, gdje je on tada rekao Šimi da nema ništa s tim dijelom, pri čemu je svjedok pokazao u skici na listu spisa 115 dio obojan žutom bojom. Nadalje je iskazao da je u vrijeme izmjere u k.o. Jasenice, 2011., 2014. i 2017. godine, geodetski ured koji je radio izmjeru postavio markacije na pravcu D-C-B, no oni su ih maknuli i postavili sporne markacije. Kad su izašli iz Kljaićeva ureda, pitao ga je jesu li to sada riješili, na što je ovaj rekao da jesu, ali da on nikad neće moći proći putem do njihove parcele. Nekoliko mjeseci kasnije ponovno su postavili nove cilje, ali ovaj put bez betona, na mjestu gdje su bile postavljene tada. Svjedok je tada zvao policiju, policija je napravila zapisnik i otišla kod njih kući, nakon čega su došli tuženik i njegov brat Mile, a tuženik je rekao da će staviti cilje gdje god svjedok bude htio, samo da ne ide u zatvor. Tada su ponovno postavili cilje na pravac D-C-B. Tri mjeseca nakon toga ponovno su napravili isto, pa je svjedok opet zvao policiju, koja je otišla kod njih i napravila zapisnik, a njega nisu ni zvali. To je bilo u veljači 2023. godine. Što se tiče vrata, iskazao je da su ona na sporni put bila postavljena 11. travnja 2023. godine, poslijepodne. Naime, 11. travnja 2023. godine on i brat sjekli su drva na svojoj parceli, a kad su sve usjekli i pripremili za odvoz, planirali su sutradan zvati nekoga da im to odveze. Pojavili su se Šime, njegova supruga i njegov brat, a njegova supruga rekla mu je da nema šanse da tim putem izvezu drva. Kad su 12. travnja 2023. godine ujutro u 8 sati došli s čovjekom koji je trebao prevesti drva, zatekli su vrata, zbog čega je pretpostavljao da su bila postavljena 11. travnja 2023. godine poslijepodne. Prije toga sporni put koristili su od kada je bio proširen, i to pješice te frezom ili traktorom kad je trebalo izvesti masline ili usječena drva. To bi bilo dva puta godišnje. Sporni dio u skici obojan žutom bojom koristili su tako da su ondje sjekli šumu, održavali i čistili. Markacije su posljednji put bile postavljene u veljači 2023. godine. Nikad se nisu koristili nekim drugim putem osim toga. Osim njih, taj put koristili su tuženici i susjedi ispod njih. Taj put bio je napravljen dijelom od njihove, a dijelom od Šimine parcele. U vrijeme davanja iskaza koristili su ga samo oni i tuženici jer su susjedi koristili neki drugi put. Gromača koja se nalazila između nekretnine u njegovu vlasništvu i posjedu i nekretnine tuženika bila je u njegovu posjedu i vlasništvu. Ona nikad nije bila međa, već je to bila gromila koja je nastala krčenjem zemljišta. Koristio je dio nekretnine koji se nalazio iznad te gromače, a ondje se nalazila šuma. Tuženik nikad nije krčio tu

šumu. Njegova nekretnina bila je zemljana površina između mocire i nekretnine tuženika. To je oduvijek bilo njihovo, više od 200 godina. Bila su tri izlaganja, 2011., 2014. i 2017. godine, a kako se radilo o dvije čestice, 438/185 i 438/197, obje njihove, u novoj izmjeri spojene su u jednu, oznake 7930. O tome nikad nije bilo spora između njih i tuženikove obitelji do tada. Kad su počeli problemi i kad je pitao Šimu zašto ulazi u njihovo, Šime je rekao da mu je bio geodet Mile Vulić i da mu nedostaje 1200 m² čestice, a kasnije je rekao da je njegov otac njima ukrao zemljište. Otac je preminuo 2015. godine, a posljednje izlaganje za k.č. br. 7930 i 8014 bilo je 27. listopada 2017. godine i nisu stavili nikakav prigovor. Iskazao je da ga je tuženik smetao u dijelu gdje se nalazila gromača, postavljanjem markacija i obilježavanjem njihova dijela zemljišta i mocire kao da je njegovo. Put je navodno bio proširen 2005. godine, a proširili su ga tuženik i njegova obitelj, iako im je njegov otac godinu-dvije prije toga uskratio suglasnost kad su ga pitali. Prije nego što su proširili put, ondje je bila uska staza kojom se moglo proći pješice i magarcem. Traktorom su se koristili nakon proširenja puta. Na predmet spora dolazio je mjesečno tri do četiri puta jer je održavao svoj maslinik, koji se nalazio na k.č. br. 7930 i koji mu je majka dala darovnim ugovorom 2020. godine, te je održavao maslinik brata Jose, koji je živio u Zagrebu, a to je bila čestica nove oznake 7938. Pomagao je i drugom bratu, čiji se maslinik nalazio niže, južnije od tih nekretnina. Bio je upoznat s time da je postupak obnove zemljišnih knjiga još bio u tijeku te da stanje nije predstavljalo konačno stanje jer postupak još nije bio okončan. Za vrata je saznao 12. travnja 2023. godine. Parcela koja se nalazila istočno od puta oznake čest. zem. 438/198, nove oznake 8014, bila je od njegova brata Jose. Između te parcele i puta nalazio se suhozid. Na parceli njegova brata postojala su vrata, pri čemu je pokazao na pravac određen točkama 3 i 4. Taj put bio je probijen 1999. godine s glavnog puta za ulaz u bratov maslinik i nikad se nije koristio, kako je tuženik tvrdio, za prolaz do nove k.č. br. 7930. Vrata su bila postavljena kako bi brat mogao u svoj maslinik ući traktorom i kamionom. Česticu 7938, stare izmjere 438/205, nije koristio traktorom, već se tom česticom koristio samo brat za potrebe svojeg maslinika na toj čestici. Bio je prisutan kad je njegov pokojni otac razgovarao s tuženikom o proširenju puta. Kad je s tuženikom bio kod geodeta Kljaića, Kljaić je pokazao gdje je međa, nakon čega tuženik više nije prigovarao. Kad se radila nova katastarska izmjera, svjedok je bio u Njemačkoj, a sve je vodio brat Milan. Čestica nove oznake 7930 bila je njegova od 2020. godine, kada mu ju je majka darovala. Obrađivao ju je i održavao samo on, iako je na katastru ostala upisana na majku. Bio je u posjedu te čestice od kada ju je dobio darovnim ugovorom, ali se i dalje vodila na majci.

18. Svjedok Ante Zubak, rođen 1975. godine u Zadru, s prebivalištem u Maslenici, Jasenice, daljnji rođak tužiteljice i tuženika, iskazao je da su ga negdje 2004. – 2005. godine tuženik i njegov brat Mile zvali da probije put na njihovoj parceli. Pitao ih je ima li tko od djeljenika da se ne bi bunio, na što su rekli da se nitko neće buniti. Probio im je put, no kako je to područje bilo strmo, rekao im je da im nije za služiti se autom, već traktorom, kako bi na sebi lakše iznijeli drva ili masline. Na traženje suda, svjedok je u skici na listu spisa 115 pokazao k.č. br. 8014 nove izmjere. Nadalje je iskazao da im je također probio put od te čestice pa do glavnog bijelog kolnog puta. U skici je pokazao put na kojem je pisalo „postojeći prilaz s glavnog puta”. Iako je to zemljište bilo od Hrvatskih šuma, usmeno je pitao u šumariji i odobrili su mu, a prije toga cijeli taj put bio je uzak, samo za proći pješice. Nije znao tko se koristio tim putem nakon proširenja niti je znao što o međi između Baričevića i Šarlija. Nitko ga nije smetao niti zaustavio dok je probijao taj put. Račun za to proširenje podmirili su tuženik i njegov brat. Nadalje je iskazao da ga kasnije nitko nije pitao zašto je to probijao.

19. Svjedok Milan Šarlija, rođen 1966. godine u Jasenicama, s prebivalištem u Maslenici, sin tužiteljice, iskazao je da su njihovi prednici sporni put koristili od davnina, a nakon njih i oni za dolazak do maslinika. Put se pružao od sjevera, gdje su tada bila postavljena vrata, pa do mora te je prolazio dijelom preko bratove parcele, gdje je bilo maslina. Na traženje suda da pokaže gdje je put prolazio preko parcele njegova brata, pokazao je dio od točke D prema jugu, iskazujući da je bratova parcela obuhvaćala i put u tom dijelu, odnosno pružala se do istočne međe tadašnjeg puta. Put su posljednjih godina koristili njegova braća, majka i susjedi koji su imali parcele ispod, iako put nije prolazio preko njihovih parcela. Majka je taj put koristila zajedno s njima jer više nije mogla raditi masline. Svi su se koristili tim putem. Njegova majka nije imala maslinik jer je darovnim ugovorom to dala njima, djeci, a maslinik koji se nalazio na čest. 7930 bio je od brata Ive, koji ga je dobio ugovorom o darovanju 2020. godine. Od darovanja je maslinik obrađivao Ive jer majka više nije mogla. Dolazila je gledati kako se beru masline i malo pomoći. Što se tiče zemljišta od mocire prema sjeveru, ondje se nalazila šuma koju su čistili. Od 2020. godine Ive je čistio šumu kako bi za maslinik oslobodio zrak, da maslinik ne bi bio u šumi, a oni su mu pomagali. Njegov maslinik održavao je on, a kad mu je trebala pomoć za branje, dolazila su braća, a i on je njima pomagao. Za postavljena vrata i markacije saznao je od braće Jose i Ive dan-dva nakon što su oni saznali. Rekli su mu da su bili ondje i usjekli drva za izvoz, a kad je čovjek došao kamionom po drva, vrata su bila postavljena. Da su vrata postavili Baričević Šime, brat Mile i Šimina supruga, znao je prema onome što mu je brat rekao. Oni su rekli da neće drva izvesti tim putem. Tuženik je smetao posjed na čest. 7930, na masliniku, pomicanjem međe postavljanjem markacija. Gromača nikad nije predstavljala među između njih. Međa je bila ostavljena prilikom diobe u nekom pravilnom obliku između njih i njihova zemljišta. Tuženik nikad nije krčio šumu na dijelu prikazanom žutom bojom u skici na listu spisa 115. Čestica 7944 bila je od Anice, sestre Mile i Šime Baričevića. Markacije i vrata nisu bili postavljeni istog dana. Vrata su bila postavljena iza Uskrsa, a markacije su se postavljale u više navrata, pri čemu je pretpostavljao da su posljednje bile postavljene u istom razdoblju kad i vrata. Na sporne nekretnine dolazio je vrlo često, godišnje možda 20 do 30 puta. Sporni put proširio je Ante Zubak, po nalogu Baričevića, s tim da su tražili suglasnost od njegova oca, a on je rekao da ne može dati suglasnost jer se još nije podijelio sa svojom braćom i da ne može sam dati suglasnost. Pitali su zašto su to napravili, na što su im rekli da će svi imati koristi od puta i da će biti zajednički, pa se otac nije htio svađati. Prije je ondje bio kozji put, kojim se moglo proći samo mazgom ili magarcem. Nikad nisu prolazili do donjih nekretnina preko parcele njegova brata, čest. 7938, jer su imali taj glavni put kojim su dolazili do parcele. Prije nego što je put bio proširen, nisu prolazili tim putem. Na parceli njegova brata postojala su vrata. Vrata su postavili zato da ovce i koze ne ulaze u masline.

20. Svjedok Ivan Brkić, po zanimanju dipl. ing. geodezije, nesrodan sa strankama, iskazao je da su ga 2023. godine kao geodeta angažirali Baričević Mile i njegov pokojni brat Baričević Šime da im izmjeri predmetnu nekretninu i napravi skicu u svrhu utvrđivanja prava vlasništva. Rekli su mu da je tužiteljica dio njihova posjeda počela čistiti, da je popilila stabla i nisko raslinje, a sve je to bilo zapušteno. Kad su došli na teren, vidjeli su da je ona to počistila, a da je to njihovo. Skica izmjere bila je od 21. veljače 2023. godine. S obzirom na konfiguraciju terena, pretpostavljao je da je to koristio tuženik, a tako je mislio zato što je zemlja tuženika bila visočija od zemlje tužitelja. Razlika u visini bila je više od jednog metra pa mu je bilo nelogično da je

tužitelj „skakao” na svoju nekretninu, zbog čega je pretpostavljao da je tužitelj dolazio s jugoistočne strane na svoju zemlju. Svjedok je iskazao da je nekretnina za koju su ga Mile i pokojni Šime angažirali na mjerenje prema staroj izmjeri bila dio č. zem. 438/197 k.o. Jasenice, a prema novoj izmjeri bila je oznake č. zem. 7930 k.o. Jasenice. Česticu 8014 nije mjerio. Do čestice koju je mjerio nisu došli preko čest. 8014, već su došli s južne strane, gdje je bio neki puteljak kao put, putić, nogostup. Nije mogao sa sigurnošću potvrditi, s obzirom na protek vremena, kojim su putem došli. Kad mu je bila predočena skica sudskog očevida, pokazao je prema skici liniju koja je počinjala od „L” do „F”, odakle je počinjala ta visočija zemlja. Ondje se nalazio linijski simbol suhozida, koji je bio stavljen sa strane nekretnine obilježene žutom bojom, što je značilo da je pripadao nekretnini prikazanoj žutom bojom. Mocira je predstavljala nabacano kamenje, zid, suhozid, a širi suhozid predstavljao je mociru i među između lijeve i desne strane.

21. Svjedok Mile Baričević, sin Dane, rođen 1952. godine u Jasenicama, s prebivalištem u Maslenici, nesrodan s tužiteljicom, a u daljnjem srodstvu s njezinim mužem, dok mu tuženica Ana Baričević nevjesta, odnosno žena njegova brata, a ostali tuženici su mu nećaci, nakon što mu je bila predočena skica sudskog očevida, iskazao je da je došao dati izjavu o svemu što se događalo i što je mislio da jest. Njih je bilo osmero braće i sestara i međusobno su dijelili imanje, dok su se dvije sestre odrekle svojeg dijela. Nakon što su se podijelili, odlučili su očistiti te nekretnine kako su se podijelili. To je bilo prije 15 do 20 godina. Predložio je da uzmu bager, kamion te angažiraju čovjeka da to očiste. Suprug tužiteljice također je bio njihov djeljenik, ali ne na način da su se međusobno dijelili, nego su se dijelili još njihovi preci. Između njihovih nekretnina postojao je široki suhozid. Konstatirano je da je svjedok pokazao nekretninu tuženika oznake 7931 nove izmjere k.o. Jasenice te dio čest. 7930 koji je na skici bio označen žutom i zelenom bojom. Pokazao je liniju suhozida koja se kretala od točke „L” do točke „F” te je nadalje iskazao da se uz taj suhozid nalazila njihova podzida, koja je bila niža od njihova suhozida. Naveo je da su oni, kako ne bi bacali kamenje kad su čistili nekretninu na njihov suhozid, napravili svoj zid i da je to bila podzida. Kad je bio mali, čuvao je ovce i branili su ovcama da ulaze preko suhozida na njihovu zemlju. Nadalje je pokazao nekretninu tužiteljice, koja je prema skici nosila oznaku 7930, osim dijela koji je na skici bio označen žutom i zelenom bojom, za koji je naveo da je uvijek bio njihov. Nekretnina tužiteljice bila je u naravi dijelom pašnjak, a dijelom maslinik, dok je sporni dio prije bio šuma, koju je posjekao Aničin sin Milan. Prema skici je pokazao da je tužiteljica na svoju nekretninu dolazila linijom označenom plavom strelicom, s tim da je naveo da su oni, misleći na tužiteljicu, stavili rampu na ulaz koji je na skici bio označen točkama „3-4”. Pokazao je da je nekretnina tužiteljice i tada, prema oznaci čest. zem. 7938, bila u cijelosti njezina te su oni kroz cijelu tu parcelu mogli prilaziti kako bi došli do svoje nekretnine koja je prema skici bila označena kao čest. zem. 7930. Oni su na dio koji je prema skici bio označen oznakama „1” i „2” stavili vrata kako im nitko ne bi ulazio. Prije tih vrata ondje je bila drača „pričepljena” kamenjem. Vrata su stavili otprilike desetak godina prije. Svjedok je iskazao da je sudjelovao u postupku preoblikovanja zemljišnih knjiga za čest. zem. 8014, ali da to nije bilo tako kako je bilo prikazano, da je to općinska zemlja, jer je gospodin koji je bio pri općini sam izjavio da to nije općinska zemlja, nego da je to od vlasnika kojima je ta zemlja uzeta. Tužiteljica nije sudjelovala s njima u tom postupku. Kad mu je bio prikazan zapisnik s obnove, iskazao je da je odvjetnik krivo razumio te da je Anica sudjelovala u postupku kao djeljenik, a ne zato što je to bilo njihovo, jer je to bilo i očišćeno prije nego što je bila ta obnova. Suhozid je postojao još od pokojnog

pradjeda. Na skici je pokazao što su čistili bagerom, i to postojeći prilaz s glavnog puta pa sve do spornog puta, kao i sam sporni put oznake 8014, uz navod da im je šumarija dozvolila da očiste dio koji im je bio najzgodniji za pristup nekretninama. Naveo je da su na čest. 7929 i južne čestice dolazili na svoje parcele putem od mora. U vrijeme davanja iskaza nekretnine označene bijelom bojom, čest. 7930, bile su u posjedu sinova Anice, i to Ante, Jose, Milana i Ivana. Mislio je da je ta parcela pripala Ivanu, koliko je mogao saznati. Nekretnine iznad mocire i puta koji su oni radili bile su njihove više od sto godina. Imao je 75 godina i to nikad nije bilo njihovo. Sve su održavali. Tužiteljica to nikad nije održavala, a on u svojem životu nije vidio da su ona i njezina djeca ušla kroz nekretninu koja je prema skici bila označena kao „sporna vrata 1-2”. Kad je vidio da je tužiteljica posjekla drveće, to je prijavio policiji. Na tim nekretninama bio je jednom do dva puta mjesečno. Tužiteljicu je na tim nekretninama vidio možda jednom ili dva puta, a njezine sinove viđao je jednom do dva puta mjesečno na nekretninama koje su bile njihove.

22. Svjedok Joso Šarlija, rođen 1964. godine u Jasenicama, s prebivalištem u Zagrebu, sin tužiteljice, nesrodan s tuženicima, s napomenom da je bio u daljnjem srodstvu s prednikom tuženika, pokojnim Šimom, iskazao je da je mjesečno jedanput bio na nekretnini. Konstatirano je da je svjedok pokazao prema skici sudskog očevida čest. 7930, uz navod da se radilo o masliniku i jednom dijelu koji je bio šuma. Predmetna nekretnina obuhvaćala je i oko 300 m šume, a nije bio siguran koliko, dok se ispod nalazila jedna manja parcela na kojoj se nalazilo ukupno 13 maslina, koje su obrađivali svi zajedno s majkom. Da bi došli do svojih parcela, prolazili su jednim jedinim putem koji je bio ucrtan u katastru, a to je bio put kojim su se koristili i njihovi preci, djed i pradjed. Na vrhu puta tada je bila postavljena zaključana zelena željezna ograda pa više nisu mogli pristupiti kamionom, a to je bio jedini put kojim su mogli doći do svoje parcele. Mogli su proći pješice pored vrata. Vrata su bila stavljena za Uskrs 2023. godine. Konstatirano je da je svjedok taj podatak pročitao s papira koje je imao kod sebe. Svjedok je nastavio s iskazivanjem da je dan prije Uskrsa bio sa svojim bratom Ivicom Šarlijom u masliniku kako bi iznijeli popilana drva od starih maslina i iznijeli ih na put, da bi sutradan ujutro te masline mogli prevesti kamionom jer su se tako dogovorili sa susjedom koji je imao kamion. Poslijepodne su pristupili pokojni Šime, njegova supruga i tada prisutni Mile Baričević te su im rekli da više neće koristiti taj put. Ujutro, kada su došli u 7 sati, susjed s kamionom nije mogao pristupiti na taj put. Na upit koji je datum bio tog jutra kada su došli, iskazao je da je to bilo dan ili dva nakon Uskrsa 2023. godine. Gromača je pripadala njima. Ondje su obrađivali zemljište, a bila je zasađena djetelina koju su kosili, i to do početka njegova odlaska u srednju školu. Na upit punomoćnice tuženika jesu li se njihove masline nalazile ispod mocire, iskazao je da su se tri do četiri masline nalazile iznad gromače te da se iznad nalazio jedan zid koji je prolazio kroz šumu, koja je obuhvaćala 400 m², i išao na put. Put koji je spominjao napravila su braća Baričević, ali su dolazili kod pokojnog oca jer su htjeli probiti taj put, a otac je rekao da se ne slaže s tim da se put probije jer će i ostali koji nemaju pravo prolaza prolaziti tim putem. Otac mu je preminuo 5. veljače 2015. godine. Prije probijanja puta moglo se prolaziti samo pješice, a nije se moglo ni bagerima ni kamionom. Bio je upoznat s time da su njegova majka i braća imali darovni ugovor za nekretninu južno od mocire, koja je bila darovana njegovu bratu Ivici, ali su svi zajedno brinuli o toj parceli.

23. Uvidom u zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Jasenice, broj Z-51/2017/458 od 28. veljače 2018., utvrđeno je da je čest. zem.

8014, u naravi put, površine 688 m², upisana kao suvlasništvo Baričević Mile, Franjković Anice, Šarlija Anice, Baričević Ante i Baričević Mile pok. Ante, svakoga u 1/5 dijela.

23.1. Iz sadržaja navedenog zapisnika proizlazi da je Anica Šarlija izjavila kako predmetna nekretnina u naravi predstavlja put koji jednim dijelom prolazi preko nekretnina u njezinu vlasništvu, a dijelom preko nekretnina u vlasništvu Mile Baričevića Daninog i Mile Baričevića pok. Ante. Pritom je navela da se predmetnim putem služe svi koji posjeduju zemljišta u susjedstvu.

23.2. Baričević Mile pok. Ante izjavio je da predmetna nekretnina u naravi predstavlja put koji je u suvlasništvu Anice Šarlije, Mile Baričevića, Ante Baričevića i Anice Franjković, budući da prolazi preko nekretnina u njihovu privatnom vlasništvu. Naveo je i da put postoji približno 300 godina te da su se njime koristili i njegovi prednici.

23.3. Baričević Mile Danin također je naveo da predmetni put postoji više od 300 godina, a da se njime koriste vlasnici nekretnina od kojih je, prema njegovim navodima, put nastao, i to Mile Baričević pok. Ante, Ante Baričević, Anica Franjković i Šime Baričević. Pritom je istaknuo da ne osporava pravo Anice Šarlije na korištenje predmetnog puta, već osporava njezin navod da je put nastao od zemljišta koje je bilo u njezinu vlasništvu.

24. Neposrednim opažanjem na licu mjesta sud je utvrdio da se put koji je pokazala tužena strana ne može uočiti da bi se radilo o putu, nego o masliniku, dok je tuženik neodređeno pokazao da se tu prolazilo.

25. Uvidom u skicu sudskog očevida utvrđeno je da je k.č.br. 8014 nove izmjere za k.o. Jasenice, sporni put, na koji se dolazi sa postojećeg prilaza s glavnog puta na nekretnini oznake k.č.br. 7952 k.o. Jasenice nove izmjere i glavnog bijelog kolnog puta oznake k.č.br. 8123 k.o. Jasenice nove izmjere. Uz sporni put graniče nekretnine oznake k.č.br. 7937, 7938, 7932, 7931, 7930, 7945 i dr., sve nove izmjere za k.o. Jasenice.

26. Odredbom čl. 20. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00, 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 152/14., dalje u tekstu: ZV) propisano je da tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed.

27. Odredbom čl. 21. ZV-a propisano je da koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda. Odredbom čl. 21. st. 3. ZV-a, određeno je da pravo na zaštitu posjeda protječe rokom od 30 dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

28. Prema odredbi čl. 22. st. 1. i 2. ZV-a posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja koje je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće.

29. Sud pruža ovu zaštitu u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda) prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu.

30. U odnosu na čin smetanja posjeda koji se sastoji u postavljanju željeznih vrata s lokotom, širine 2,30 m, označenih crvenim točkama 1 i 2 na skici sudskog očevida, na nekretnini oznake k. č. 8014 k. o. Jasenice, sporno je jesu li ispunjene pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite, i to prvenstveno je li tužba podnesena u zakonom propisanom roku, a potom je li tužiteljica neposredno prije postavljanja vrata bila u posljednjem mirnom posjedu, odnosno suposjedu, spornog dijela nekretnine. Pri ocjeni posljednjeg mirnog posjeda sud je uzeo u obzir da je tužiteljica, prema iskazu svjedoka Ivice Šarlije, nekretninu oznake k. č. 7930 k. o. Jasenice darovala njemu 2020. godine, dok je nekretninu oznake k. č. 7938 k. o. Jasenice darovala sinu Josi Šarliji. Navedena okolnost sama po sebi ne isključuje mogućnost da je tužiteljica i nakon darovanja nastavila izvršavati posjed ili suposjed, ali je relevantna za ocjenu njezinih navoda da se upravo ona koristila spornim putem radi pristupa navedenim nekretninama. Stoga je sud, ocjenjujući iskaze saslušanih svjedoka u vezi s ostalim izvedenim dokazima, posebno razmotrio je li tužiteljica osobno ili preko drugih osoba izvršavala faktičnu vlast na spornom dijelu puta neposredno prije postavljanja vrata te je li postavljanjem vrata došlo do samovlasnog smetanja takvog posjeda. U prilog tvrdnjama tužiteljice o posljednjem mirnom posjedu spornog puta iskazivali su njezini sinovi Ivica Šarlija, Joso Šarlija i Milan Šarlija, navodeći da su se tužiteljica i članovi njihove obitelji koristili predmetnim putem radi pristupa masliniku, i to pješice, ranije i uz pomoć magarca, a nakon proširenja puta i traktorom odnosno drugim vozilima. Sud je njihove iskaze ocijenio u vezi s ostalim izvedenim dokazima, vodeći računa o njihovu sadržaju, međusobnoj suglasnosti i okolnostima u kojima su svjedoci stekli saznanja o predmetu spora.

31. Ocjenjujući izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u dijelu u kojem se odnosi na postavljanje željeznih vrata s lokotom na čest. zem. 8014 k.o. Jasenice. Iz iskaza tužiteljice te svjedoka Ivice Šarlije, Jose Šarlije i Milana Šarlije proizlazilo je da su se tužiteljica i članovi njezine obitelji koristili spornim putem za pristup svojim nekretnina, i to pješice, a nakon proširenja puta i traktorom, prema potrebi radi održavanja maslinika i odvoza drva. Njihovi iskazi u bitnom se podudaraju. Također iz zapisnika sastavljenog povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Jasenice, broj Z-51/2017/458 od 28. veljače 2018. kojem su bili prisutni Baričević Mile, pok. Ante, Baričević Mile Danin, Šarlija Anica i Šarlija Milan, proizlazi da je nekretnina oznake čest. zem. 8014 k.o. Jasenice u naravi put koji su se koristili svi koji tamo imaju nekretnine, dok su Mile Baričević pok. Ante i Mile Baričević Danin izjavili da su suglasni da se put upiše u suvlasništvo Anici Šarliji, da se istim služi. Osim navedenog, sud u ovom postupku neposrednim opažanjem na licu mjesta nije mogao utvrditi postojanje drugog puta osim spornog. Slijedom navedenog logično je i životno da se tužiteljica koristila spornim putem za pristup svojim nekretninama.

32. Posebno je značajan iskaz svjedoka Ivice Šarlije, koji je naveo da su 11. travnja 2023. on i njegov brat sjekli drva na svojoj parceli te ih pripremili za odvoz, a da su 12. travnja 2023. ujutro, kada su došli s osobom koja je trebala prevesti drva,

zatekli postavljena vrata. Slično je iskazao i svjedok Joso Šarlija, navodeći da su prethodnog dana pripremili drva za odvoz te da sljedećeg jutra kamion nije mogao pristupiti putu zbog postavljenih vrata. Navedeni iskazi bili su međusobno suglasni u pogledu događaja koji je neposredno prethodio postavljanju vrata, kao i posljedice koju su vrata imala za dotadašnji način korištenja puta. Sud je pritom cijenio i iskaze tuženika odnosno njegovih pravnih sljednica, iz kojih je proizlazilo da su vrata postavljena radi sprječavanja prolaska i odvoza drva preko zemljišta koje su smatrali svojim. Međutim, njihovo uvjerenje da imaju pravo na sporni put samo po sebi nije davalo ovlast da samovlasno mijenjaju dotadašnje posjedovno stanje. U postupku zbog smetanja posjeda odlučno je posljednje stanje posjeda i nastalo smetanje, a ne pravo na posjed, pravna osnova posjeda ili poštenje posjednika.

33. Sud je stoga zaključio da je postavljanjem željeznih vrata s lokotom došlo do promjene dotadašnjeg načina izvršavanja posjeda puta, čime je tužiteljici, odnosno načinu na koji je dotad pristupala predmetnim nekretninama, onemogućen prolazak. Zbog toga je u tom dijelu ostvaren čin smetanja posjeda koji opravdava pružanje sudske zaštite i uspostavu ranijeg posjedovnog stanja.

34. U odnosu na postavljanje markacija i željeznih klinova na čest. zem. 7930 k.o. Jasenice nove izmjere, **s** obzirom na to da je tužba podnesena 12. svibnja 2023., a da iz iskaza svjedoka Ivice Šarlije proizlazi kako je postavljanje markacija i željeznih klinova na čest. zem. 7930 k.o. Jasenice započelo 2021. godine te se ponavljalo tijekom duljeg razdoblja, pri čemu je posljednje postavljanje izvršeno u veljači 2023. godine, sud ocjenjuje da se radi o ponavljanju istovrsnih radnji u okviru istog čina smetanja posjeda, a ne o novom, zasebnom činu smetanja. Svjedok Milan Šarlija, također sin tužiteljice, potvrdio je da za postavljena vrata i markacije saznao od svoje braće Jose i Ivice, dan ili dva nakon što su oni saznali. Oni da su bili na predmetnoj lokaciji. Svjedok Ivan Brkić, geometar kojeg su angažirali prednik tuženika i njegov brat Mile Baričević da napravi skicu u svrhu utvrđivanja prava vlasništva. Istaknuo je da je skica izmjere od 21. veljače 2023. Pravni prednik tuženika Šime Baričević u svom je iskazu naveo da je markacije stavljao njegov brat Mile i Ive Brkić, jer je tad imao koronu. To da je bilo u vrijeme kad je šuma porezana da je onda Ive Brkić, geodet izašao na lice mjesta i stavio markacije.

35. Slijedom navedenoga, budući da je od saznanja tužiteljice za čin smetanja i počinitelja do podnošenja tužbe protekao zakonom propisani prekluzivni rok od 30 dana, odnosno objektivni rok od godinu dana od dana nastalog smetanja, tužbeni zahtjev u tom dijelu valjalo je odbiti kao neosnovan zbog proteka prekluzivnog roka za podnošenje tužbe zbog smetanja posjeda.

36. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 4. ZPP-a, budući da su stranke u parnici uspjele u približno jednakim dijelovima, zbog čega je sud odredio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

36.1. Međutim, primjenom članka 156. stavka 1. ZPP-a, tužiteljica je dužna tuženicima naknaditi trošak pristupa ročištu održanom 2. listopada 2026., jer je navedeni trošak uzrokovala svojim propustom. Naime, tužiteljica tijekom postupka nije pravodobno uredila tužbeni zahtjev u odnosu na nasljednike pokojnog Šime Baričevića niti ga je uskladila sa skicom lica mjesta, već je to učinila tek nakon što je postupak

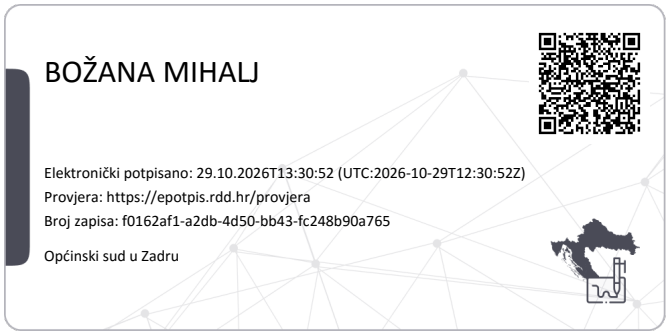
ponovno otvoren radi dopune i nakon poziva suda. Slijedom navedenog, sud je ocijenio da je trošak predmetnog ročišta nastao krivnjom tužiteljice.

36.2. Tuženicima je stoga valjalo priznati trošak zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika za pristup ročištu održanom 2. listopada 2026., u iznosu od 50 bodova, sukladno Tbr. 7. točki 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/2023. i 107/2025.; dalje: Tarifa). Uz vrijednost boda od 2,00 eura, sukladno Tbr. 54. Tarife, nagrada iznosi 100,00 eura, odnosno 125,00 eura s obračunanim PDV-om od 25 %. Nadalje, tuženicima pripada uvećanje nagrade za 30 % zbog zastupanja više osoba, sukladno Tbr. 40. Tarife, što iznosi 37,50 eura. Slijedom navedenog, tužiteljica je dužna tuženicima naknaditi trošak predmetnog ročišta u ukupnom iznosu od 162,50 eura.

Benkovac, 29. listopada 2026.

Sutkinja

Božana Mihalj

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:
1. Tužiteljici po pun.
2. Tuženicima po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-62dea**

Kontrolni broj: **00efe-78640-12f29**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.